

(11 december 2002)

Bedrijfsregeling no. 4
Afdeling Motorrijtuigen van het Verbond van Verzekeraars

Terugvordering van expertisekosten

De Algemene Ledenvergadering van het Verbond van Verzekeraars,

overwegende

- dat er geen overeenstemming bestaat over de vraag of een cascoverzekeraar de kosten van een expertise kan verhalen op degene, die voor de toegebrachte schade krachtens de wet aansprakelijk is;
- dat daardoor geschilpunten tussen de leden kunnen ontstaan, die leiden tot tijdrovende correspondentie;
- dat het wenselijk is dergelijke geschilpunten te voorkomen door hiervoor een vaste regel in te voeren;

heeft de volgende bedrijfsregeling op 11 december 2002 vastgesteld.

Artikel 1 - Hoofdregeel

Het is de leden niet toegestaan de kosten van een expertise voor een schade aan een bij hen verzekerd motorrijtuig, te verhalen op degene, die voor deze schade krachtens de wet aansprakelijk is, en voor die aansprakelijkheid bij een ander lid verzekerd is op basis van een motorrijtuigverzekering dan wel een algemene W.A.-verzekering.

Artikel 2 - Geschillencommissie Schadeverzekeraars

Geschillen tussen twee of meer verzekeraars over de uitleg, de toepasselijkheid en/of de de uitvoering van deze bedrijfsregeling worden voorgelegd aan de Geschillencommissie Schadeverzekeraars (GCS), die daarop een beslissing geeft. Tegen een beslissing van de GCS staat geen beroep open. De GCS behandelt de aan haar voorgelegde verzoeken en geschillen volgens het Reglement van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars zoals dat is vastgesteld door het sectorbestuur Schadeverzekering van het Verbond van Verzekeraars.

Artikel 3 - Titel en ingangsdatum

Deze bedrijfsregeling wordt aangehaald als 'Bedrijfsregeling no. 4 (Terugvordering van expertisekosten)'. De regeling is in werking getreden per 1 oktober 1958 (vastgesteld op 11 juni 1958) en laatstelijk gewijzigd per 11 december 2002.

Toelichting op Bedrijfsregeling no. 4 (Terugvordering van expertisekosten)

Deze bedrijfsregeling betreft een afspraak tussen verzekeraars, zodat de rechten van een verzekerde (bijvoorbeeld het recht op een no-claim bonus) niet kunnen worden aangetast.

Het in artikel 1 geformuleerde verbod voor de cascoverzekeraar om expertisekosten te verhalen, houdt geen recht in voor een aangesproken W.A.-verzekeraar een schadelijdende partij te verwijzen naar diens cascoverzekeraar voor vergoeding van expertisekosten. Dat wil zeggen dat de aangesproken W.A.-verzekeraar de expertisekosten zelf dient te dragen.